༧། །བོད་དང་གྱུར་མཐའི་གཞུང་ལས་ཕྱི་རོལ་གྱུར་མཐའི་དབྱེ་བསྡུའི་སྐོར་གྱི་ཐོག་མའི་དཔྱད་བསྡུར།

ཏིང་འཛིན་བཀྲ་ཤིས།

རྩོ་བཤད་གནད་བསྡུས། རང་རིའི་མཁས་གྲྭ་གོང་མ་དག་གིས་གནའི་འཕགས་ཡུལ་མཁས་པའི་དགེ་ཚད་ཀྱི་གཞུང་ཆེན་ཁག་ཏུ་དེ་འབྲེལ་གྱི་བཤད་བྱ་གསལ་བ་དེ་དག་གཞི་དང་རྩྭ་དང་ས་བོན་ལྟ་བུར་བཟུང་སྟེ། རྒྱ་གར་དུ་ས་ཐར་རྒྱས་ཆོས་ལུགས་ཉམས་རྒྱད་དུ་འགྱོ་བའི་སྐབས་ཀྱི་ཕྱི་ནང་གྱི་མཐའི་གནས་བབ་དང་ལྟ་གྱི་ཁྱད་པར་སོགས་ལ་དགག་སྒྲུབ་ཀྱི་རྣམ་གཞག་མང་དུ་མཛད་ཡོད་པས། རང་སྟེ་གྱི་མཐའ་སྒྲ་བ་བཞི་དང་ཕྱི་ནང་གྱི་མཐའི་ལྟ་གྱི་འགལ་འདུ་སོགས་ལ་རྒྱུས་བོན་དང་ཞིབ་འཇུག་བྱེད་པར་རིན་ཐང་ཆེན་པོ་ལྟན། འདིར་གནའ་རབས་རྒྱ་གར་གྱི་མཚན་ཉིད་གྱི་མཐའི་དབྱེ་བསྡུ་སྒྲྀ་དང་། བྱ་བག་ཏུ་ད་ལྟ་ཀུན་གྱིས་སྒྲྀ་མོས་བྱེད་པའི་བྱམ་ཟེའི་ཆོས་ལུགས་ཀྱི་རྒྱུན་དུ་གྱུར་པའི་རྣམ་དག་གྱི་མཐའ་དྲུག(正统六派)དང་ལྟ་བའི་རྒྱུན་ཐ་དད་པའི་གྱི་མཐའ་གསུམ(异流三派)ཀྱི་སྐོར་ངོ་སྤྲོད་བྱས་ཤིང་། སྔོན་ནས་བོད་དང་གྱུར་མཐའི་གཞུང་གི་ཕྱི་རོལ་གྱི་མཐའི་དབྱེ་བསྡུ་སྐོར་ཏེ། དེ་དག་ཙ་བའི་ཆ་ནས་རྟོག་གེ་སྟེ་ལྟ་དང་། ཚ་བའི་སྟེ་དུག ས্ট་མང་དུ་དབྱེ་ཚུལ་བཅས་བཞིད་ཚུལ་གསུམ་དུ་འདུ་ཚུལ་དང་། མཐར་བོད་དང་གྱུར་མཐའི་གཞུང་ཕན་ཚུན་བར་དང་དེ་དང་དེང་རབས་མཁས་པའི་དབྱེ་བསྡུ་སོགས་ལ་ནང་བསྟན་ཡིག་ཚང་རིག་པ་དང་གཤིན་བསྡུར་རིག་པའི་གཞུང་ལུགས་ཀྱི་ཐབས་ལམ་ལྟར་དཔྱད་བསྡུར་བགྱིས་ཏེ། གང་དེའི་ཁྱད་འབྲེལ་གྱི་ཆ་རྣམས་གསལ་སྟོན་གྱིས་ད་ལྟའི་རིག་གཞུང་གི་རྒྱུའི་འཕེལ་ཕྱོགས་ལ་སྐོ་བསྡུན་འོས་པའི་ལྟ་ཚུལ་བརྗོད་ཡོད།

藏文典籍中“外道”思想归类比较研究

当子扎西

摘要：“宗义”在藏文中的原词为“གྲུབ་མཐའ”，目前学界通称为“宗义书”或“学说纲要书”，是系统论述和阐明以佛教为主的宗派教义的典籍著作。历代藏族先贤继承古印度佛教晚期的佛学大师对当时广为流行的各派学说所作的判分形式，进而对各宗派义理进行疏理和总结，具有明显的判教特征。因此，对了解和研究古印度晚期各宗派的发展状况、学说义理、理论争点等方面具有重要的研究意义。随着国内外对藏文宗义文献研究的重视，在发掘、整理和翻译“宗义书”方面虽取得了一定的成果，但是目前的研究仍停留在佛教四宗与藏传佛教各大教派的教义思想上，对宗义典籍中“外道”思想的研究才刚刚起步。本文以藏传佛教中国化为背景，以佛教宗义书的论述和前期成果为基础，运用文献学、比较学的研究方法，对藏传宗义典籍中的“外道”宗派进行归类和比较研究，揭示它们之间的相似性和差异性以及内在联系，为藏传佛教中国化理论研究提供可靠的史料依据。